

Det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) var saa elskværdig at sige mig, at jeg ikke havde nogen Mening om Dommernes Lønningsforhold, forinden jeg havde spurgt min Kollega Justitsministeren derom. Det var en meget elskværdig Udlægning af mine Ord, men jeg skal ikke disputere med det ærede Medlem derom. Jeg skal kun sige, at hvis jeg skulde optage en Forhandling med det ærede Medlem derom, skulde jeg med ham debattere Spørgsmaalet om, hvorvidt Dommernes Lønninger rettelig bør hænge sammen med hele Retsreformen eller ikke. Jeg tænker, at det ærede Medlem vil indrømme, at dette vilde være en Diskussion, som det helt og fuldt maatte tilkomme Justitsministeren og ikke mig at føre.

Reedtz-Thott: Det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) udtalte, at jeg havde talt om Ting, som ikke her forelaa til Behandling, nemlig om Udenrigsministeriets Embedsmænd. Jeg mener dog, at naar der her er forelagt os et Lønningsforslag for Ministeriernes Embeds- og Bestillingsmænd, ved hvilket man dog undtager Udenrigsministeriets Embedsmænd, saa er det en ganske klar Sag, at jeg er berettiget til, og at det ligger indenfor Rammerne af det Tema, som her drøftes, at spørge, hvorfor dette Ministeriums Embedsmænd ikke ere medtagne.

P. G. C. Jensen: Jeg tvivler ikke om, at det ærede Medlem har Ret til at gøre det, og jeg har selvfølgelig ikke villet undrage ham denne Ret; jeg har blot tilladt mig at mene, at naar han vilde gøre saadanne kritiske Bemærkninger overfor mig, saa kunde han have været noget mere kritisk overfor sig selv.

Den ærede Minister udtalte, saa vidt jeg forstod ham, at han kunde gerne have optaget en Diskussion med mig om Dommernes Stilling i det hele, hvis det havde ligget for. Det er dog ikke det, det kommer an paa for mig, er ikke i og for sig, om man skal sætte Lønningerne netop til den eller den Sum, lidt højere eller lidt lavere, men det er Sagen i sig selv, det almindelige Synspunkt, om det ikke er rimeligt, efter at vi nu ere komne saa vidt, at vi

have faaet vedtaget Lønningslove for omtrent alle Statens Embeds- og Bestillingsmænd i omtrent alle mulige Stillinger, at vi da ogsaa forhøje Lønningerne for Overdomstolene og Universitetet. Om det Spørgsmaal tror jeg rigtignok at turde forudsætte, at man kan danne sig en Mening ganske uafhængig af, om man er Justitsminister eller Kultusminister eller ikke. Naar jeg tillod mig at nævne dette Spørgsmaal her, var det naturligtvis, fordi jeg forudsatte, at den ærede Finansminister, som jo dog har med Finanserne at gøre, fra et finansielt Standpunkt maatte have en Mening om det, og at han vilde gøre os den Glæde at indvie os i den.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Lønninger ved Finanshovedkassen.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 417 fig.)

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Rambusch: Den lille Gruppe af Embeds- og Bestillingsmænd, som omhandles i dette Lovforslag, danner jo en ganske særlig Afdeling af Statsadministrationen. Den er en fuldstændig afsluttet Enhed, hvorfra der yderst sjældent finder Avancement Sted til andre Etater. Jeg skal straks komme lidt nærmere ind paa dette. Som Følge af denne Afsluttedhed lide de under den samme Ulempe som er almindelig ved slige smaa Enheder, nemlig ganske overordentlig slette Avancementsforhold, og Avancementet forringes jo yderligere, naar det hænder, som det vistnok skal være hændet for ikke saa længe siden, at man besætter de øverste Poster med Mænd, der staa udenfor Etaten;